

Rigsdagstidende.

1854. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 340.

Femte Session.

109de Møde.

Mandagen den 13de Marts Aften.

(Fortf.)

G. Winther (fortf.): Nu har jeg vel iafsten hørt, og det kan jeg ikke nægte, at det forekommer mig, at der nok kan være Noget deri, at en Udtalelse af, at man ikke stemmer, kan i Spørgsmaal af den Bessaffenhed, som her foreligger, have en mere bestemt Betydning end ved andre foreliggende Spørgsmaal; jeg kan imidlertid ikke efter min Natur blive staaende ved denne Udtalelse. — Men, idet jeg altsaa vil stemme for Adressen, saa vil jeg dog bemærke, at jeg vil stemme for den som en nødvendig og uundgaelig Ting, og, skjøndt jeg heller ikke kan bestemt modsætte mig, at der udtales Mistillid til Ministeriet, saa kan jeg dog heller ikke ansees for at stemme for dette Mistillidsvotum mod Regjeringen af den Grund, som netop er meest fremhævet i Adressen. Paa denne Maade stemmer jeg for den foreliggende Adresse.

Müller: De Udtalelser, som jeg har hørt her i Salen, gjøre, at jeg i dette Dieblit, da jeg antager, at Afstemningen er forhaanden, kortelig vil erklære mig derhen, at af alle Udtalelser fra de forskjellige Sider vil jeg bedst kunne slutte mig til Udtalelsen fra den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgtreds (Hall). Jeg vil ikke kunne slutte mig til de Herrer, som have erklæret ikke at ville stemme, fordi det forekommer mig efter den Motivering, der har fundet Sted, at være omtrent det Samme, som om de indirecte stemme for Adressen. Jeg agter at stemme ligefrem for Adressen og henholder mig i Motiveringen til, hvad der er udtalt af den

ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgtreds (Hall), hvilket jeg, hvad jeg allerede har udtalt, i det Hele kan vedfænde som Udtrykket af min Betragtningssmaaede af hele Forholdet.

Naben: Fra det Dieblit af, at Rescriptet af 28de Januar kom ud, har det stedse været mit Dulle og mit Haab, at vi maatte erholde en Forsatning, hvorved alle de Lande kunne forenes, som staae under Hs. Majestæts Scepter. Da jeg havde dette Dulle, har jeg ogsaa stemt for alle de Strid, som Ministeriet har foretaget, som jeg troede kunde lede os, om det saa kun var noget lidet, til at erholde denne Fællesforsatning. Jeg har saaledes stemt for Toldsagen, fordi jeg troede, at det var en nødvendig og gavnlig Foranstaltning; jeg har stemt for Arvesagen, fordi jeg troede, at den efter Forholdene var bleven nødvendig, og, da nu endelig Grundlovsudkastet blev forelagt os, hørte jeg til dem, der saameget som muligt sluttede sig til Regjeringen, og for dette nødvendige Niemeds Opnaaelse indrømmede, skjøndt ugjerne, en Deel Modificationer i vor Grundlov. Vi havde ogsaa den Tilfredsstillelse, at den høitagtede Premierminister udtalte sig for vort Forslag, saaledes, at der var et Dieblit, hvor vort Forslag syntes at skulle bidrage til Løsningen af denne Sag; men denne Glæde varede ikke længe. Nagtet jeg nu saaledes havde og endnu har det Haab, at en Fællesforsatning snart maatte blive givet for Monarchiet, er det dog aldrig rundet mig i Tanke, at en saadan Fællesforsatning kunde gennemføres uden Medvirking og Sammenvirking af Hs. Majestæts Kongens Raad og Folkets Raad. Jeg vilde derfor have anseet den Interpellation, som den ærede